

Rónai Lászlóné

REINKARNÁCIÓ

Mi a reinkarnáció fogalma? Az ismétlődő születés és halál folyamata, mely során a lélek egyik testből a másikba vándorol, más-más életfeladattal. A Lélek és a Szellem örök. Halálkor csak a sűrű fizikai test bomlik le, maga a lélek egy új testbe költözik, a léleknek megfelelő karma szerint. Mozgatórugója: az állandó tapasztalással, tanulással való lelki-szellemi fejlődés. Amit előző életünkben nem oldottunk meg, vagy adósságunk maradt, azt egy új életben kell megvalósítani, ill. visszaadni.

Ez azért lehetséges, mert az Embert, mint minden teremtett dolgot a világmindenségben a következő Szent Hármasság alkotja: a Szellem, a Lélek és a Test. A fizikai szemmel nem látható, örökkévaló testünk: a Szellem (vagy éteri) és a Lélek (vagy asztrális) testünk.

A reinkarnációs folyamatban a halállal a Fizikai testet a Lélek, mint egy ruhát cseréli le, de ez nem jelenti azt, hogy megszűnünk létezni. Amikor a Szellemi erő, (a gondolat) újból testet akar öltetni, transzformálja önmaga egy részét, felveszi azt a forgási sebességet, amelyen a látható világ működik, átadja a lassabb rezgésű léleknek (érzések világa) információit, végül a legalacsonyabb rezgésű anyagi testben manifesztálódik. Mikor megfogranak, elkezdjük felépíteni testünket, azonban a szellemi és lelki erőnk csak 9 hónap múlva, amikor megszületünk, az első lélegzetvétellel költöztetjük a testünkbe.

A magyar nyelv és a magyar rovásjelek (vagy táltos betűk) őrzik a teremtés tudását, az ember isteni eredetének bizonyítékait. Amíg beszéljük ezt az ősi nyelvet és használjuk az ősi jeleket, ez a Tudás fennmarad, mert ezt nem lehet csak úgy eltüntetni, mint a könyveket vagy a régészeti leleteket. 15 millió magyar őrzi ma a Teremtés Tudását, de szerencsére vannak még Tudók is közöttünk, akik nem csak őrzik, de értik is azt.

A Teremtésben – a metafizika nyelvén – két-féle alaperő létezik: a Női, befelé-lefelé forgó, örvény jellegű és a Férfi kifelé-felfelé forgó, sugárzó jellegű. Ez két, egymással szembe forduló spirál, s amikor találkoznak, megszületik a Fény, a megnyilvánult világ: a téridő.

A kereszténységben: az *Atyaisten* (a termékenyítő tűz erő, csillagképe az Orion, szimbóluma a párduc, a felfelé mutató háromszög); az *Anyaiisten* (az összetartó, befogadó vízerő, csillagképe a Nagy Kutya a Szíriusz csillaggal, szimbóluma a csodaszarvas, a kör, a testet öltött formájának jelképe: a Hold.); s a *Fiúisten* (a kiegyensúlyozó, a Föld elem, szimbóluma: a hétágú Nap, a négyzet, a Turul vagy Sólyom, összevontan pedig a szárnyas Nap, Jézus).

Negyedik elem: az Emberben áramló levegő elem.

Ősi jelekkel: az *Atya* az (X), az *Any*a (egy kör, közepén egy ponttal), és a *Fiú* (+) az egyenlő szárú kereszt. A három rovásjel összevont ligatúra jelképe pedig a *Teljesség*: egy körben lévő nyolcágú csillag. A Lélek szimbóluma pedig az *Atyaisten* (X) és a *Fiúisten* (+) rovás jeleinek az összevont ligatúrája együtt: a nyolcágú csillag. Mindet megtaláljuk szimbólumként ma is a templomokban, bár sok pap ma már nem tudja a jelentését.

Ebből is láthatjuk, hogy a kereszténység ősi eredetű. A matyó hízmésben a matyó rózsa egy ősi magyar jelkép. Az *Atyaisten* termékenyítő tűz erejét a külső szirmok (melyek igazából lángnyelvek) jelentik. A belső kör az *Anyaiisten*, az anyaméh jelképe, a legbelső mag pedig az anyaméhbe plántált „isteni szikra”, maga a lélek.

Az örökkévalóságot szinte minden vallás hirdeti, mégis nap mint nap találkozunk a halál tényével. Amennyiben Tudjuk, hogy bár a fizikai testünk az Egónkkal és az alsó 3 aurával együtt elpusztul, lebomlik, a finom energiájú lélek és szellem testünk továbbra is létezik, sőt bármikor új testet építhetünk általuk magunknak, hisz a megfelelő erőt kell lelassítani a látható tartományba. Az ember vezérlése a szellemi szintről indul, ezt követi a lelki szint, s a legutolsó a folyamatban a fizikai test.

Mi bizonyítja, hogy a fizikai testünket mi magunk hozzuk létre?

Az mindenképpen, hogy szellemi, lelki síkról irányítottan működtetjük, folyamatosan javítva hibáit is immun-rendszerünk segítségével. (A ma-

gyar nyelv csodáját mutatja, hogy pl. a TEN-MAGAM kifejezés az ember legmagasabb ÉN-jét, a Szellemét jelenti.) Ha így van, fel is tudjuk azt építeni. Az elmúlt 10 év tudományos kutatásainak eredményeképpen állíthatjuk, hogy a testünkben lévő 100 ezer milliárd sejt mindegyike tudatosan képes a célnak megfelelően lebontani önmagát és képződni is. Másodpercenként 1 millió sejt hal el, és ugyanennyi képződik is, de a lényeg, hogy állandó egyensúly van közöttük. Tehát minden másodpercben jelen van sejteinkben a halál és az élet, kicserélődnek sejteink, azonban az Én-tudatunk nem változik.

A halál folyamata: amikor közeledik az időnk, a lépünk állapota megváltozik. Fizikai síkon a vért tárolja, energetikailag viszont a születésünk hozott, életfeladathoz szükséges energiát tárolja, mely elfogyóban van. Két héttel előtte pedig a gyökér csakránk gyökérszállai lekötődnek, s a hátsó 2 és 3 csakra közötti Meing-meing csakrában elül a szél, leáll az áramlás.

A halál angyala a fizikai test és a lélek test között elvágja az ezüstsínort, a lélek így már nem talál vissza a testhez, félreáll, úgy nézi végig az eseményeket. A halál angyalának két arca van: a fényes, ezüstfehér és a fekete leplek, kaszás, csontváz as fejjel. Olyan alakban jelenik meg, amilyen az ember lelke, tudatszintje. Kivételes esetben, magas tudatszintű, jó lelkű, közösségért élő embernél megengedi, hogy ő maga döntsön, mikor akar elmenni a lélek.

A lélek szellem páros kettéválik, ha az ember gyilkosságot, öngyilkosságot, vagy sok rosszat követett el életében. A léleknek nincs választási lehetősége ilyenkor, a lenti yines világba kerül, mert életében kozmikus törvényeket sértett meg, ezeket a lenti világok tartatják be velünk, az összes következményével.

Amennyiben nem sötét a lélek, 39 napig lehetősége van a 3D világban maradni még saját energiája által, s a téridő kapu addig nyitva áll, úgy mondjuk a fény folyosó. Ha 39 nap után is itt marad a lélek, akkor valakinek az aurájára rá kell tapadnia, hogy energiához juthasson. A gyógyítók, spirituális emberek, ha ilyet tapasztalnak, kötelességük átsegíteni őket oda, ahová valók, tehát a 4D asztrális világba, a Bardot-ba, a köztes létbe. Itt az AKASHA krónika által feljegyzett élete leperreg előtte és a lélek azt is megtudja, mi is volt

az általa születése előtt vállalt életfeladata és végig nézi, hogy milyen mértékben teljesítette azt. A LÉLEK SAJÁT MAGA MOND ÍTÉLETET ÖN-MAGA FELETT! Végül, ha sérült, kap egy gyógyítást.

A köztes létet, két világ határát mi MÁSVILÁG-nak hívjuk. A másvilágot minden kultúra másképp látja: a keresztények Mennyországnak, az indiánok Örök Vadászmezőnek, az ősi egyiptomiak a Túlvilági Folyónak itteni és túlpartal, a mezopotámiaiak MAGOSSÁGNAK. Akik elzárkóznak a halál utáni élet gondolatától, önmaguk teremthetik meg maguknak a semmiben lebegést.

A Másvilág az a hely, ahol segítőkkel megtervezzük a testben való leszületést és életfeladatunkat. Ott megtervezzük, itt pedig megéljük, más szóval beleélhetjük magunkat. Tapasztaljuk, látjuk, halljuk a színeket, formákat, illatokat, ízeket, hangokat, érzéseket.

Mindannyian több száz életet töltöttünk már el együtt, emberi testben, különböző kombinációban. (pl. anyám, húgom, bátyám, apám, és lányom, stb.) Ha un. karma szálak kötnek össze minket előző életbeli tartozás, vagy átok miatt, azt bizony az újraszületéskor figyelembe kell venni. Sorsunk az illetővel ismét összefonódik, ebben nem mi döntünk! Amíg vissza nem adjuk tartozásunkat, le nem rendezzük az elvarratlanul hagyott szálakat, meg nem bocsátunk egymásnak, sőt önmagunknak is! (A karma törvénye szerint minden cselekedetünk következménnyel jár, s minden aktivitás – azaz ok – okozatot szül. Azonban minden ok, előzőleg létrejött okozatból ered. Így jön létre az ok-okozati összefüggések hálózata.)

Ehhez változnunk kell, fejlődni, tudatszintünket emelni, életről életre! Ez az oka az újraszületéseinknek.

Leszületés előtt mindig azt az életet választjuk, amelyből a legtöbbet tanulhatjuk. Előre látjuk, milyen nemzetbe, milyen karmakkal terhelt családba születünk, mi választjuk szüleinket, testvéreinket, lelkünk és szellemünk dönt. Felvállalhatja időnként a lélek, hogy a családi ágat és vért megtisztítja. Például nyomoréknak születik vagy más fogyatékkal, a lényeg, hogy nem gyógyítható! Ilyenkor apa, anya és minden családtag vizsgálják emberi minőségének szintjéről. A tanulni vágyó

lélek készül, előre látja felvállalt életének nehézségeit, és előre megtanulja ezeket jól kezelni. Amikor felkészült, s a szellem - lélekpár elfogadja a maga által választott életutat, a Teremtő és a Teremtmény egyfajta Szerződést köt, melyre rákerül a Teremtő pecsétje. A szerződés mindkét fél szabad akaratából jön létre!

Népmeséinkben az Öreg Királynak van három fia, vagy 3 lánya. Ő adja a feladatot, melyet általában a legkisebb teljesíti jól. Az öregkirály a Teremtő, s mindhárom gyermek mi magunk vagyunk. A felvállalt életfeladatot csak fejlődésünk végén tudjuk teljesíteni, tehát ha felnövünk a feladathoz. Mindannyian királyfiak és királylányok vagyunk! Útravalóul kapjuk azt az élet-energia mennyiséget, amely ezen élethez szükséges.

A kacsalábon forgó gyémánt vár pedig átjáró a földi világba, egy téridő-kapu. Onnan indulnak és oda érkeznek a születő és a meghalt lelkek. A gyémánt várba csak magasabb rezgéssel lehet bejutni. Akinek a lelke nem üti meg a mértéket, az csupán az állandó pörgést érzékeli és odébb áll.

A szerződés elkerül az AKASHA Krónikába, ahol minden adat fel van jegyezve rólunk, előző életeink, a jelen és a jövőnk is. De a jövő mindig a jelenben fogan és rajtunk is múlik!

Születéskor mindent elfelejtünk, ami előtte történt, tiszta lappal indulhatunk. Feladatunkhoz mérten kapunk őrző angyalokat, és aszcendens angyalt is, akik nem emberi lelkek, teremtőképességük feladatukhoz szabott. Az aszcendens angyalt a negatív világokból kapjuk, súghat nekünk félrevezető útmutatást, s ha letérünk választott utunkról, testi panaszokat okozva jelez. A gyermek csakrái (energia központjai) 7 éves korára fejlődnek ki, addig sérülékeny, így az anya aurája borul felé védőernyőként.

Bár a földi élet nehéz, de érdemes tisztességgel végig élni, mert itt van lehetőségünk akár több fejlődési szintet is elérnünk. Tartsuk szem előtt, hogy a Lélek mindig súg, az Egó pedig ordít. Ne hagyjuk, hogy elnyomja a hangját!

Végezetül álljon itt egy – a klinikai halálból visszatért – ember gondolata a SZERETETRŐL:

*„Nem ártok senkinek, még magamnak sem.
Megbocsátok mindenkinek, még magamnak is.
Ott segítek, ahol tudok, még magamon is.
Személy válogatás nélkül, viszonzás elvárása nélkül, teljes odaadással.
Nem teszek a másoknak olyant, amit nem akarok, hogy velem tegyenek,
Illetve azt teszem a másikkal, amit örülnék, ha velem tennének.
És ha még mindig nem tudom, hogy adott helyzetben mit tegyek,
Akkor a végső eligazító a lelkiismeret.”*

* * *

Reinkarnáció ábrázolása (Internet)